

РЕШЕНИЕ

№ 248

гр. София, 02.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

при участието на секретаря Елеонора Тр. Михайлова
в присъствието на прокурора Д. К. Ар.
като разглежда докладваното от Владимир Астарджиев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221000600239 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 30.03.2021г. по НОХД №137/2020г., Софийски градски съд, НО, 20 състав е признал подсъдимия М. А. А. Д. за виновен в това, че на 01.08.2017г. около 13.30 часа в гр.***, бул.,***“ №2 в помещение на завод „Динамик ЕМ2“ АД, ползвано от „С. К.“ ООД дал дар - парична сума в размер на 1 820 лв. на длъжностни лица при Митница „Столична“ - М. В. Н. - главен митнически инспектор, С. Н. Н. - старши митнически инспектор и Г. Й. Д. - главен митнически инспектор, изпълняващи функция по контрол за спазване на акцизното законодателство на Република България, за да не извършат действия по служба - да прекратят митническа проверка за наличието на акцизни стоки без бандерол в помещението на завод „Динамик ЕМ2“ АД, извършвана на основание чл.102, ал.2 вр. ал.1 ЗАДС, поради което и на основание чл.304, ал.1 НК и чл.54 НК го е осъдил на две години лишаване от свобода и глоба в размер на 2 500 лв., като го е оправдал по обвинението да е предложил паричната сума.

На основание чл.66, ал.1 НК изпълнението на наказанието е

отложено за изпитателен срок от три години.

На основание чл.307а НК предметът на престъплението е отнет в полза на държавата, а на основание чл.189, ал.3 НПК върху подсъдимия М. А. А. Д. са възложени направените по делото разноси.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпила и жалба от подсъдимия М. А. А. Д. чрез упълномощения защитник - адв.О. М.. С жалбата се иска отмяна на присъдата на първата инстанция като неправилна и незаконосъобразна.

В разпоредително заседание на 23.03.2022г. въззивният съд по реда на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, на свидетели или експерти, както и ангажирането на нови веществени доказателства. Изискани са от СДВР фотоалбума от извършения на 01.08.2017г. оглед на местопроизшествие, а от СРС - сведения дали е приключило наказателното производство по НОХД №10294/2018г. по описа на 101 състав, с какъв акт и влязъл ли е в сила този акт. Изисканите материали са приобщени в съдебното заседание на 11.05.2022г.

Пред въззивния съд представителят на Софийска апелативна прокуратура иска присъдата на първата инстанция да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Намира за правилно решението на съда да преквалифицира деянието от „предлагане“ на „даване“ на подкуп. Сочи, че наказанието е справедливо и отговаря на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства.

Упълномощеният защитник на подсъдимия М. А. А. Д. - адв.О. М. иска отмяна на присъдата и оправдаването на подсъдимия по обвинението, като оспорва доказателствения анализ на първата инстанция и намира нарушение на принципа на непосредственост с приобщаване на показания от досъдебното производство. Позовава се на обясненията на подсъдимия Д. и оспорва показанията на свидетелите-служители на МВР и на митническата администрация, като ги намира за противоречиви и непълни. Позовава се и на изискания от въззивния съд фотоалбум, за да заключи, че няма даване или

предлагане на подкуп от подсъдимия.

Подсъдимият М. А. А. Д. поддържа своя защитник и в последната си дума моли за справедливо решение.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, **констатира**, че не са налице основания за отменяването на първоинстанционния акт, но той трябва да се измени частично по отношение на възложените разноски.

Първоинстанционната присъда е постановена при изяснена фактическа обстановка, като фактите са приети от съда след внимателен и задълбочен анализ на събраните гласни и писмени доказателства, съобразяване на експертните заключения и при правилна оценка на значението на отделните доказателствени източници.

Събраните от въззивния съд допълнителни доказателствени материали по никакъв начин не променят фактическите положения, които се установяват по делото и които са били надлежно приети от първоинстанционния съд. Въззивният съд не намира основания да се възползва от правомощията си по чл.316 НПК и да приема нови фактически положения.

Фактите са следните:

Подсъдимият М. А. А. Д. е роден на ***г. в ***, Сирия, сириец, сирийски гражданин, постоянно пребиваващ в Република България, женен, с висше образование, неосъждан, живее в гр.***, ул.,***" № ***, вх. ***, ет. ***, ап. ***, ЕГН *****.

Подсъдимият Д. бил *** и *** в „С. К.” ООД ЕИК 175110531, регистрирано по ф.д. №7018/2006г. на СГС, ФО, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.,„20-ти април” №10. Дружеството било с предмет на

дейност - покупка на стоки или други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, търговско представителство, посредничество и агентство на местни и чужди физически или юридически лица, комисионни, спедиционни и превозни сделки в страната и в чужбина, складови сделки, хотелиерски, туристически рекламни, информационни, програмни, импресарски услуги, сделки с недвижими имоти, както и извършването на всички други сделки, които не са забранени от закона.

На 29.02.2016г. подсъдимият Д. като *** на „С. К.” ООД сключил със св.И. Б. Б. - представител на „Динамик ЕМ 2” АД договор за наем на складово помещение, находящо се на първия етаж, вляво от входа на административна сграда с адрес гр.***, ул.„***” №2 (бивш завод за автомобилни гуми „Г. Д.”), собственост на „Динамик ЕМ 2” АД.

В това помещение подсъдимият Д. съхранявал акцизни стоки без бандерол - тютюневи изделия и произвеждал тютюн за пушене с наргиле. Подсъдимият Д. стопанисвал и търговска площ (магазин) на Стоков базар „***”, находящ се в близост с наетото помещение, където продавал ароматизиран тютюн за наргиле и по този повод бил задържан при извършена на 10.02.2017г. проверка от митнически и полицейски органи по ДП №6/2017г на Митница „Столична”, пр. пр. №3397/2017г. на СРП.

В края на месец юли 2017г. в Митница „Столична” постъпила оперативна информация за наетото от дружеството, управлявано от подсъдимия Д., помещение на ул. „***” №2 и за това, че в него има тютюневи изделия.

Било решено да бъде проведена съвместна акция от служители на Митница „Столична” към Агенция „Митници, Министерство на финансите и СДВР по наблюдение и установяване на дейността на подсъдимия Д..

На 01.08.2017г. около обяд митнически служители от сектор „Оперативен контрол” на отдел „Митническо разузнаване и разследване” към Митница „Столична” - свидетелите Г. Й. Д. - главен митнически инспектор, М. В. Н. - главен митнически инспектор и С. Н. Н. - старши митнически инспектор, заедно с полицейските служители от сектор 05 към ОИП-СДВР - св.И. Н. С. и св.Ц. В. Ц. се намирали в района на сградата на „Динамик ЕМ 2” АД на ул.„***” №2 и заели позиции за наблюдение, като митническите служители извършили обход на сградата и установили наетото от подсъдимия

помещение, от което се разнасяла силна миризма. Тримата останали в коридора на първия етаж в близост до входната врата, за да изчакат идването на лицето, което е наело помещението. Полицейските служители С. и Ц. били в двора. Всички били цивилни.

Около 13.30 часа в двора на административната сграда пристигнал автомобил „Мазда”, модел „Премаси” с ДК №***, управляван от подсъдимия М. А. А. Д.. Подсъдимият слязъл от автомобила и влязъл на първия етаж на офис сградата, където отключил наетото помещение. В този момент към него се приближили свидетелите Г. Й. Д., М. В. Н. и С. Н. Н., които се легитимирали и попитали подсъдимия дали той ползва помещението. Подсъдимият отговорил утвърдително и по молба на митническите служители отворил вратата на помещението и влязъл вътре заедно с тримата митничари.

В помещението имало множество кашони, туби, кофи и легени, в които се съдържали силно ароматизирани смеси - тютюн за наргиле. Свидетелите запитали подсъдимия дали има документ за смесите, на което той отговорил, че няма. Разговаряли на български език, който подсъдимият Д. владеел и разбирал много добре, доколкото пребивавал от дълги години в Република България със статут на постоянно пребиваващ чужденец от 21.04.2005г.

Подсъдимият Д. запитал какво следва, на което св.Д. му отговорил, че процедурата е същата като миналия път (имайки предвид 10.02.2017г. и предходното задържане на подсъдимия). Подсъдимият попитал дали няма друг вариант, а св.Д. му задал контра въпрос какъв вариант има предвид.

Тогава подсъдимият М. А. А. Д. бръкнал в носената от него през рамото чантичка, извадил пачка банкноти с номинал по 20 лв., увити с жълт ластик, протегнал пачката с ръка към св.Г. Д., който се намирал най-близо до него, и казал „Имам около 2 000 лв., да ви почерпя и да приключим проверката”.

Св.Д. се дръпнал назад и не взел парите, като тогава подсъдимият хвърлил парите върху импровизирана маса от дървена табла за врата, поставена върху пластмасови бидони и отново предложил на свидетелите-митнически служители да вземат парите, за да се „почерпят” и да приключат проверката.

Св.Г. Д. попитал подсъдимия Д. дали разбира български и дали разбира какво прави, на което подсъдимият нееднократно отговорил утвърдително.

Тогава митническите служители повикали полицаите св.С. и св.Ц., които били извън сградата, да влязат и им съобщили за това, че подсъдимият е искал да им даде пари. Полицаите уведомили своя началник в СДВР и на място била изпратена дежурна оперативна група с митнически инспектор.

До пристигането на групата и осигуряването на поемни лица за извършване на оглед (това били св.В. И. Д. и св.В. А. Д.) подсъдимият останал в помещението с митническите служители и полицаите, при което се разправял с тях на висок глас.

При извършване на огледа на мястото било установено, че пачката с банкноти съдържа 91 бр. банкноти с номинал от 20 лв. на обща стойност 1 820 лв.

Подсъдимият Д. бил задържан и конвоиран до сградата на СДВР, където с него започнали процесуално-следствени действия по две отделни наказателни производства - за престъпление по чл.234 НК и за престъпление по чл.304 НК.

Описаната фактическа обстановка въззивният съд прие след собствен доказателствен анализ на събраните по делото доказателствени източници:

1. Обясненията на подсъдимия М. А. А. Д. (дадени в съдебно заседание и прочетени по реда на чл.279, ал.2 вр. ал.1, т.3 НПК - частично);

2. Показанията на свидетелите И. Н. С. (дадени в съдебно заседание и прочетени по реда на чл.281, ал.5 вр. ал.1, т.2 НПК), Ц. В. Ц. (дадени в съдебно заседание и прочетени по реда на чл.281, ал.4 вр. ал.1, т.1 и т.2, пр.2 НПК), Г. Й. Д. (дадени в съдебно заседание и прочетени по реда на чл.281, ал.4 вр. ал.1, т.1 и т.2, пр.2 НПК), С. Н. Н. (дадени в съдебно заседание и прочетени по реда на чл.281, ал.4 вр. ал.1, т.2, пр.2 НПК), М. В. Н. (дадени в съдебно заседание и прочетени по реда на чл.281, ал.4 вр. ал.1, т.2, пр.2 НПК), И. Б. Б., В. И. Д. и В. А. Д.;

3. Заключениета на приетите по делото техническа експертиза (т.1,

л.200-л.204 от досъдебното производство), графическа експертиза (т.1, л.210-л.213 от досъдебното производство) и съдебномедицинска експертиза (л.98-л.102 от делото);

4. Писмените доказателства и доказателствени средства:

- от том 1 на досъдебното производство - определение СГС (л.8-л.13), определение САС (л.14-л.17), договор за наем (л.152-л.153), медицинско направление (л.154), копие от разрешение за пребиваване (л.156), справка за съдимост (л.157), справка БДС със снимка (л.159), определение СГС за полицейска регистрация (л.165), протокол за оглед (л.170-л.171), протокол за оглед на веществени доказателства (л.192) с фотоалбум (л.193-л.197), приемо-предавателен протокол (л.205), протокол за доброволно предаване (л.214), договор за наем в оригинал (л.215-л.217) и справка за съдимост (л.236 и л.239);

- от том 2 на досъдебното производство - копия от материали по НОХД №10294/2018г. на СРС (л.1-л.38), кореспонденция с Дирекция „Миграция“-МВР (л.39-л.40), писмо №32-215268/03.08.2017г. на Митница Столична (л.42) с длъжностна характеристика на св.С. Н. (л.43-л.48 и л.77-л.82), длъжностна характеристика на св.М. Н. (л.49-л.54 и л.65-л.71) и длъжностна характеристика на св.Г. Д. (л.55-л.60 и л.72-л.76); справки от АВ-Търговски регистър (л.61-л.62) и писмо №32-248809/07.09.2017г. на Митница Столична (л.63) с докладна записка на св.Г. Д. (л.64);

- от първоинстанционното съдебното производство - справка за съдимост (л.21), справка СДВР-Отдел „Миграция“ със снимка (л.20), епикриза (л.54) и медицинска документация за подсъдимия Д. (л.105-л.180);

- от въззивното производство - писмо по НОХД №10294/2018г. на СРС, НО, 101 състав от 05.04.2022г. (л.16) и писмо №20793/05.04.2022г. на СДВР с приложен към него фотоалбум (л.18-л.23).

Първата инстанция е направила подробен и задълбочен анализ на доказателствения материал, като е изложила своите съображения да достигне до фактите, които са такива, каквито приема и въззивният съд. Настоящият съдебен състав не намира за необходимо да преповтаря доказателствения анализ на градския съдия, с който се съгласява изцяло.

В изпълнение на своите задължения по чл.313 НПК и чл.314 НПК, като и на основните принципи на чл.13 НПК (разкриване на обективната истина) и чл.14 НПК (вземане на решения по собствено вътрешно убеждение), настоящият съдебен състав счита за необходимо да изложи и своите съображения да достигне до описаната фактическа обстановка в съответствие с изискванията на чл.305, ал.3 НПК.

Въззивният съд намира, че доказателствените източници категорично и без никакви съществени противоречия, извън защитната позиция, заета от подсъдимия да отрича даването на подкуп, установяват фактите, приети по-горе.

Показанията на свидетелите-очевидци на престъплението - Г. Й. Д., С. С. Н. и М. В. Н. са ясни, последователни, подробни и взаимно допълващи се. Тези свидетели без никакви противоречия помежду си описват причините за извършване на проверката, поведението на подсъдимия Д. по време на тази проверка, даването на паричната сума и думите, с които подсъдимият е обяснил защо дава парите на длъжностните лица.

В съдебното заседание, при своите разпити, тези свидетели са били достатъчно ясни и конкретни за станалото, независимо от изминалото време между 01.08.2017г. и съдебното заседание на 20.11.2020г., в което са извършени техните разпити, като напълно естествено е забравянето на някои подробности в последователността на събитията, което е наложило съдът да приобщава техни показания от досъдебното производство. При прилагането на разпоредбата на чл.281 НПК съдът достатъчно ясно е посочил причините за това, като е цитирал дори прочетените текстове от показанията на всеки свидетел от досъдебното производство. Трябва да се отбележи, че действително става дума за подробности, които е напълно нормално да бъдат забравени за повече от три години. По никакъв начин показанията от досъдебното производство не подменят същността на казаното от свидетелите пред съда, за да се приеме за вярно твърдението на защитата, че са налице някакви противоречия или липса на спомен за същностни елементи в случая.

Напротив - и тримата свидетели - всеки по свой начин и с оглед на своята конкретна интелигентност и особеност на изказа еднопосочно описват поведението на подсъдимия по време на извършване на проверката в

складовото помещение на ул.,***” №2, даването на подкупа и думите, с които подсъдимият Д. е съпроводил това действие.

Свидетелските показания на тези трима свидетели са последователни във времето, ясни, подробни и логични, като свидетелите са отговорили изчерпателно на всички зададени въпроси при проведения пред първата инстанция личен техен разпит от страните и от съда.

Показанията на тези свидетели се подкрепят от писмените документи относно техните длъжностни качества и правомощия, както и от протокола за оглед и фотоалбума към този протокол, изискан и приобщен от настоящия въззивен състав. От тези документи се установяват състоянието на помещението, фиксирано е мястото, на което са се намирали паричните средства след подхвърлянето им от страна на подсъдимия Д., като се установява обстановката в помещението, която напълно съвпада с показанията на свидетелите Д., Н. и Н..

Показанията на тези трима свидетели се подкрепят изцяло и от показанията на полицейските служители от СДВР - свидетелите И. Н. С. и Ц. В. Ц., които описват идентично причините за извършване на проверката, предприетите действия по установяване на помещението, пристигането на подсъдимия на мястото, последователността на влизане в сградата на „Динамик ЕМ 2” АД, както и твърденията на митническите служители при уведомяването за предложения подкуп.

Полицейските служители също последователно и достоверно възпроизвеждат своите лични възприятия, като незначителни пропуски в техните спомени са отстранени отново чрез прочитане на показания от досъдебното производство по реда на чл.281 НПК, без да се стига до нарушаване на принципа на непосредствеността.

Свидетелските показания на петимата свидетели - служители на МВР и на Митница „Столична” не разкриват каквито и да било основания да се приеме, че по някакъв начин някой от тези свидетели е предубеден срещу подсъдимия, има личен мотив да го zlepоставя и „натопява”. За някакво особено отношение на някой от тези свидетели и заинтересованост от ангажирането на наказателната отговорност на подсъдимия не се съдържат и никакви данни в някой от другите доказателствени източници по делото, вкл. в обясненията на подсъдимия Д..

Законосъобразното протичане на огледа на местопроизшествието може да се установи и от показанията на свидетелите Д. и Д. - поемни лица. Те описват действията по установяване на обстановката в складовото помещение, мястото, на което са се намирали всички присъстващи в него, намирането на ароматизиран тютюн, положението, в което са възприели паричните средства, като са напълно обяснили някои пропуски или противоречия в техните спомени, доколкото разпитът им по делото като свидетели за пръв път е направен повече от три години и половина след инкриминираната дата 01.08.2017г. - в съдебното заседание на 01.03.2021г. на първоинстанционния съд.

В противовес на всички събрани по делото доказателства са единствено обясненията на подсъдимия Д., в които той отрича да е предлагал пари на митническите служители, а твърди, че те са го накарали да извади носените от него вещи и после са упражнили насилие.

Тези обяснения не могат да бъдат възприети за нещо различно от изградена защитна версия с цел оневиняване на подсъдимия.

На първо място трябва да се посочи, че самите обяснения на подсъдимия са непоследователни във времето, като отначало подсъдимият въобще е отричал връзка с помещението и с тютюна. Тези първоначални обяснения са опровергани безусловно от показанията на св.И. Б. Б. и графическата експертиза, изследвала договора за наем на помещението, които са категорични и еднопосочни за това, че помещението е наето лично от подсъдимия Д. в качеството му на *** на „С. К.” АД и той лично е подписал представения в оригинал договор за наем (срв. л.215-л.217 от т.1 на досъдебното производство и заключението в т.1, л.210-л.213 от досъдебното производство).

След разобличаването на несъстоятелността на дадените обяснения, в своите нови обяснения подсъдимият лансира нова версия за станалото, която поддържа и пред съда. Тази версия се опровергава от всички останали доказателства по делото - най-вече от преките доказателства - фактите, описани от свидетелите-очевидци, но и от извършения оглед, писмените доказателства и цитираните по-горе свидетелски показания на полицейските служители и на поемните лица.

Твърденията на подсъдимия, че върху него е било упражнено

насилие са нелогични и се опровергават от показанията както на свидетелите Д., Н., Н., С. и Ц., така и от показанията на поемните лица - свидетелите Д. и Д., които не са видели следи от насилие по подсъдимия Д., независимо от неговите твърдения за такова насилие и за това, че се опитват „да го натопят за подкуп”. Твърдения за упражнено насилие подсъдимият не е изложил и при изправянето му пред съдебните състави на СГС (т. 1, л.8-л.13 от досъдебното производство) и на САС (т.1, л.14-л.17 от досъдебното производство), когато това обстоятелство би могло да бъде проверено от безпристрастен и независим орган, какъвто е съдът.

Поради тяхната изолираност и недостоверност, въззивният съд не може да възприеме обясненията на подсъдимия като верни и ги използва само частично - единствено в тези техни части, които се подкрепят от останалите доказателствени източници - за мястото и времето на случая, за присъстващите на мястото лица и за намеренията в помещението вещи. В останалата им част тези обяснения са противоречиви, нелогични и както вече се посочи - противоречат на всички събрани по делото доказателства и се опровергават от тях.

Останалите доказателствени източници - експертни заключения и писмени доказателства, установяват безспорни факти, свързани с количеството и истинността на банкнотите, дадени от подсъдимия Д. на митническите служители, длъжностното качество и правомощия на тези служители, задържането на подсъдимия Д. от МВР и изправянето му пред съда в процедура по чл. 64 НПК, като въззивният съд не намира основание за някакъв техен по-подробен анализ.

При така установената фактическа обстановка и направен доказателствен анализ, въззивният съд също като първата инстанция намира, че подсъдимият М. А. А. Д. е осъществил състав на престъплението активен подкуп по чл.304, ал.1 НК, за което е предаден на съд и е осъден с обжалвания съдебен акт.

От обективна страна - на 01.08.2017г. около 13.30 часа в гр.***, бул. „***“ №2 в помещение на завод „Динамик ЕМ2“ АД, ползвано от „С. К.“ ООД подсъдимият Д. е дал дар - парична сума в размер на 1 820 лв. на длъжностни лица при Митница „Столична“ - М. В. Н. - главен митнически

инспектор, С. Н. Н. - старши митнически инспектор и Г. Й. Д. - главен митнически инспектор, изпълняващи функция по контрол за спазване на акцизното законодателство на Република България, за да не извършат действия по служба - да прекратят митническа проверка за наличието на акцизни стоки без бандерол в помещението на завод „Динамик ЕМ 2“ АД, извършвана на основание чл.102, ал.2 вр. ал.1 ЗАДС.

Първата инстанция правилно е приложила разрешението, дадено с т.1 на ТР №1/12.03.2021г. на ОСНК на ВКС по т.д. №1/2019г. и е приела, че е налице даване на дар, а не предлагане на дар, доколкото подсъдимият по ясен, недвусмислен и целенасочен начин първо е подал парите на св.Д., а после - след отдръпването на свидетеля назад, с думи и действия е предоставил възможност митническите служители да получат дадената сума, като е подхвърлил парите върху дървен плот на импровизираната маса и по този начин е обективирал довършване на даването на дара.

Чрез извършената от първата инстанция преквалификация (от „предлагане на дар” на „даване на дар”) по никакъв начин не се засягат правата на подсъдимия Д., доколкото фактите са непроменени и идентични, той се е защитавал по тези факти. Става въпрос единствено за прецизиране на обвинението, при което се прилага закон за същото престъпление - от една от алтернативите, предвидени в чл.304, ал.1 НК, се преминава на друга алтернатива.

Длъжностното качество и правомощията на лицата, на които е дадена паричната сума - свидетелите Д., Н. и Н., е установено по категоричен начин от приложените по делото писмени документи за заеманите от тези свидетели длъжности в митническата администрация на Митница „Столична”, длъжностните им характеристики и съответните законови текстове на ДОПК и ЗАДС, които сочат, че те са изпълнявали служебните си задължения в момента на даването на подкуп от страна на подсъдимия Д..

Налице е и функционална връзка между даването на подкуп и изпълнението на служебните задължения на митническите служители - парите са дадени, за да прекратят свидетелите извършваната от тях проверка на помещението, в което подсъдимият е съхранявал акцизни стоки без изисквания от закона бандерол, като подсъдимият по недвусмислен и целенасочен начин е заявил нееднократно, че парите се дават, за да се

приключи проверката без последствия и да се оправят на място.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл, доколкото подсъдимият М. А. А. Д. е съзнавал качеството на лицата, които са извършвали проверката, разбирал е неправомерността и противозаконността на своите действия, знаел е български език на ниво, което му е позволявало свободно да общува с митническите служители и е съзнавал, че дава паричната сума, намираща се в него на митническите служители Д., Н. и Н. с цел тези свидетели да не извършат докрай започната проверка по ЗАДС и да не се стигне до ангажиране на отговорността на подсъдимия по този закон (респ. по чл.234 НК). Подсъдимият е съзнавал длъжностното качество на митническите служители, които са се легитимирали и той е знаел какви длъжности и функции изпълняват и какви последствия могат да имат за него техните действия. Подсъдимият Д. нееднократно е посочил, че предоставя парите на митническите служители „да се почерпят“, което сочи неговия умисъл да ги подкупи по смисъла на закона и в житейския смисъл термина.

За извършеното от подсъдимия М. А. А. Д. престъпление по чл.304, ал.1 НК законът предвижда наказание лишаване от свобода до шест години и глоба до пет хиляди лева.

В тези рамки следва да се определи наказателната отговорност на подсъдимия Д., доколкото не съществуват предпоставките на чл.55 НК. В случая липсват както многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, така и някакво изключително такова. Налице е превес на смекчаващите обстоятелства - чисто съдебно минало на подсъдимия, трудовата му ангажираност и влошено здравословно състояние. Тези смекчаващи обстоятелства нито са нещо изключително спрямо сходни случаи на подобни престъпления, нито пък са многобройни. Налице са и отегчаващи обстоятелства - сравнително високия размер на предложения подкуп и дързостта на действието на подсъдимия, извършено към три длъжностни лица едновременно.

При това положение налагането на наказание „лишаване от свобода“ под средния размер, както е сторила първата инстанция, е обосновано и отговаря на целите на наказанието по чл.36 НК и най-вече на тези на специалната превенция, доколкото ще покаже на подсъдимия укоримостта и

недопустимостта на неговото поведение. Липсва и протест, който да позволява налагането на някакво по-тежко по размер наказание, още повече определеното наказание от две години лишаване от свобода е справедливо, доколкото ще способства за изпълнение на целите на наказателната репресия.

В рамките на закона и отговарящо на изискванията, установени в чл.54 НК (посочените смекчаващи и отегчаващи обстоятелства) е и определеното кумулативно наказание глоба в размер на 2 500 лв.

Налице са основанията за прилагане на чл.66, ал.1 НК и за отлагане изпълнение на наложеното наказание „лишаване от свобода“. Наложено е наказание под три години „лишаване от свобода“, подсъдимият Д. не е осъждан, като за постигане на целите на наказателната превенция не е необходимо той да търпи ефективно наложеното наказание. С оглед на обществената опасност на извършеното деяние, която не се отличава с някаква особена тежест спрямо сходни случаи, настоящият съдебен състав намери, че правилно е определен и изпитателният срок от три години, считано от влизането на присъдата в сила, за който първата инстанция е отложила изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода“. Това е минималният изпитателен срок, предвиден в чл.66, ал.1 НК и липсва протест, който да позволи отмяна на условното осъждане или увеличаване на определения от първата инстанция размер на изпитателния срок.

Първата инстанция в съответствие с изискванията на НК - чл.53, ал.1, б. „б“ НК вр. чл.307а НК - е отнела предмета на престъплението - дадените 91 бр. банкноти с номинал от 20 лв.

Присъдата на първата инстанция трябва да бъде изменена единствено в частта относно присъдените разноски.

Разноските, които могат да бъдат възложени на подсъдимия М. А. А. Д. по силата на чл.189, ал.3 НПК са:

- от досъдебното производство за графическата експертиза (т.1, л.208-л.209 от ДП) в размер на 86,13 лв.;

- от съдебното производство - за явяване на вещо лице (л.89 от делото) в размер на 100 лв., за съдебномедицинската експертиза (л.180г от делото) в размер на 816 лв. и за пътни разноски на свидетел (л.243 от делото)

в размер на 114,69 лв.

Всички останали разноси по делото, възложени с присъдата върху подсъдимия, са за преводачи и за преводи, а съобразно изричната норма на чл.189, ал.2 НПК тези разноси остават за сметка на органите на досъдебното производство или за съда.

Пред въззивния съд също са направени разноси само за превод, които остават за сметка на съда по силата на чл.189, ал.2 НПК.

Водим от всичко изложено и на основание чл.334, т.3 от НПК вр. чл.337, ал.1, т.1 от НПК, **Софийски апелативен съд, Наказателно отделение, 6 състав**

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъдата от 30.03.2021г., постановена по НОХД №137/2020г. по описа на Софийски градски съд, НО, 20 състав, в частта относно възлагането на разностите по делото, като **ОСЪЖДА** подсъдимия М. А. А. Д. (с установена по делото самоличност) да заплати в полза на държавата по сметка на СДВР сумата от 86,13 лв. (осемдесет и шест лв. и тринадесет ст.) и по сметка на СГС в полза на бюджета на съдебната власт сумата от 1 030,69 лв. (хиляда и тридесет лв. и шестдесет и девет ст.), като **ОТМЕНЯ** присъдата на първата инстанция в осъдителната част за останалите разноси по делото за извършен превод на основание чл.189, ал.2 НПК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата от 30.03.2021г., постановена по НОХД №137/2020г. по описа на Софийски градски съд, НО, 20 състав в останалата част.

Решението подлежи на обжалване или протест пред ВКС в 15-дневен срок от съобщаването му на страните.

За подсъдимия М. А. А. Д. да бъде извършен превод на решението съобразно определението от 11.05.2022г.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____